

erne, det er jo selve tankegangen bag at lave en privat virksomhed, og der er jo ikke noget odiøst i, at de, der investerer, selvfølgelig skal tjene penge. Det er jo grunden til, at man ikke får en bedre kvalitet.

Må jeg så ikke godt sige til kvalitetsdiskussionen, at hvis Dansk Folkeparti virkelig var optaget af kvalitet, så satte man sig ned i dag og læste Politiken, hvor fremstående erhvervsfolk siger, at det ikke er det her, der er interessant. Det, der er interessant, er i modsætning til det, Dansk Folkeparti har medvirket til, at stramme løkken om daginstitutionerne og sikre, at daginstitutionerne får penge til flere ansatte, til at sikre, at der er flere voksne omkring de børn, der har brug for hjælp.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hr. Villy Søvndal er ualmindelig bekymret for, om man kan tjene penge på det her. Jeg forstår ikke den her tanke om, at mennesker bare er sådan nogle griske, onde nogle. Betyder det, at sygeplejersker, læger, psykologer, pædagoger, skolelærere, når de forhandler løn, bare tænker på pengene og er ligeglade med de mennesker, de tager sig af? Nej vel?

Så lige til sidst det her med de store organisationer, som hr. Villy Søvndal måske er mere bekymret for. Jeg kunne selvfølgelig også godt tænke mig at forstå det andet, men jeg vil da godt vide, om hr. Villy Søvndal vil arbejde aktivt for at forbyde Falck at drive den fremragende virksomhed, som Falck driver i dag, og som jeg har indtryk af, at ualmindelig mange mennesker har en meget positiv opfattelse af.

Hr. Villy Søvndal må da være indædt modstander af, at Falck hjælper mennesker, der er kommet til skade i trafikken, og så vidt jeg kan se, gør det ganske fremragende.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg blev stillet spørgsmålet om, hvorvidt folk, når de forhandlede løn, så tænkte på penge. Der vil jeg godt svare bekræftende. Jeg tror, de er ganske optaget af pengene, når de sidder og forhandler lønvilkår, uanset hvilken virksomhed det er.

Det er bare slet ikke det, det her drejer sig om. Det er jo ikke en diskussion om, hvorvidt folk skal have penge for at passe deres arbejde. Det

er jo en banalitet, må jeg sige til fru Charlotte Dyremose.

Det, der er diskussionen, er, om vi skal indføre profitmotivet i store dele af den sociale sektor, sådan at profitmotivet bliver et drivende motiv til at holde børn ude, man ikke bryder sig om. F.eks. står der på side 7, anden spalte, næstsidste afsnit:

»I tilfælde hvor børn med handicap ønskes optaget i privatinstitutionen, vil optagelse kunne nægtes, hvis institutionen ikke er eller kan indrettes til at varetage barnets behov eller hvor personalet ikke har tilstrækkelig kompetence til at varetage opgaven.«

Det betyder, at institutionen bare lader være med at ansætte folk, der har kompetencen. Så er man fri for den her opgave, så ligger den i det offentlige, og så kan man sænke prisen. Til gengæld får det offentlige så alle de byrder, som man undslår sig for, fordi der skal tjenes penge. Den mekanisme virker da selvfølgelig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose for en sidste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes, hr. Villy Søvndal talte temmelig meget udenom. Altså det der profitmotiv skulle gøre, at man så er ond og ikke tænker på dem, man hjælper. Hvorfor skulle det dog det? Jeg synes, at hr. Villy Søvndal hverken svarede på, om han mente, at lægen, psykologen, pædagogen, sygeplejersken, når de forhandler løn, bare er griske og på ingen måde er mennesker, der også ønsker at gøre en god indsats. Tror hr. Villy Søvndal så heller ikke, at mennesker, der laver en institution, ønsker at gøre en god indsats for de her børn?

Jeg fik slet ikke noget svar på, om hr. Villy Søvndal ville fortsætte sin kamp mod det private erhvervsliv ved også at forbyde Falck at drive den fremragende virksomhed, som Falck driver i dag. Det vil jeg meget, meget gerne have svar på.

Så vil jeg gerne tilføje til det, hr. Villy Søvndal så yderligere bragte ind i debatten, at situationen jo er den, at udgangspunktet er, at man skal tage de handicappede, og at man jo også, hvis man siger nej, mister den ekstra person, som er støttepersonen for en svært handicappet.